

F. t. l. vedr. social bistand m.m.

ser efter bistanndsloven i mange tilfælde har løbende kontakt med flygtninge m.fl., vil kunne gøre opmærksom på ordningens eksistens og de muligheder, den indebærer. Kommunerne bør således ved behandlingen af sager vedrørende flygtninge m.fl. være opmærksomme herpå. Det samme gælder andre myndigheder, der er i kontakt med flygtninge.

Med henblik på at kunne øge informationen vil Indenrigsministeriet tage initiativ til at udarbejde en folder, der vejleder om elementerne i repatrieringsordningen.

10. Administration af ordningen

Den praktiske administration af ordningen vedrørende hjælp i henhold til bistanndsloven foreslås henlagt til kommunerne, undtagen i de tilfælde hvor flygtningen endnu modtager integrationsbistand fra Dansk Flygtningehjælp. Det er herved forudsat, at kommunerne med hensyn til den individuelle rådgivning og vejledning i forbindelse med repatrieringsovervejelser henviser den enkelte person til Dansk Flygtningehjælp.

Dansk Flygtningehjælp administrerer den særlige rabatordning på flybilletter til flygtninge gennem IOM.

11. Støtte til repatrieringsprogrammer gennem UNHCR m.fl.

Den individuelle støtte til repatriering vil for nogle landes vedkommende kunne ses i sammenhæng med mulighederne for en dansk bistand til lande, hvortil repatrieringen finder sted. Danida har således gennem flere år støttet forskellige repatrieringsprogrammer tilrettelagt af UNHCR, IOM og andre hjælpeorganisationer.

Over de multilaterale bistanndmidler ydes der hvert år 30-40 mill. kr til internationale programmer for flygtninge, som ønsker frivilligt at vende tilbage fra asyl, oftest i et udviklingsland, til deres hjemland. Bidragene er især gået til UNHCR's repatrieringsprogrammer for sydafrikanske, mozambiquiske, mellemamerikanske, vietnamesiske, afghanske og cambodianske flygtninge. Gennem disse programmer gives der støtte til hjemrejse samt til bistand i forbindelse med hjemkomsten, ofte kombineret på forskellig vis med støtte til den tilbagevendende selv, til de tilbagevendende flygtningegrupper generelt eller til de modtagende lokalsamfund.

Endvidere ydes der hvert år dansk støtte på over 100 mill. kr. gennem UNHCR, Røde Kors og andre organisationer til bredere aktiviteter, der i vid udstrækning også omfatter repatriering.

Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske konsekvenser af forslaget afhænger af, hvor mange der vil benytte ordningen. Finansudvalget tiltrådte den 19. juni 1990 Akt 284, hvorved udvalget gav tilslutning til en midlertidig repatrieringsordning. Ordningen blev videreført på finanslovene for 1991 og 1992.

Den hidtidige ordning er benyttet af omkring 100 personer hvert år, og udgifterne udgjorde i 1990 0,2 mio. kr., i 1991 0,7 mio. kr. og i 1992 0,7 mio. kr.

Antages det, at 100 personer årligt – heraf 13 familier af 4 personer (2 børn og 2 voksne) – også i fremtiden repatrierer, vil merudgifterne i forhold til den midlertidige ordning være 0,3 mio. kr. årligt. I 1993, hvor ordningen kun får delvis virkning, vil merudgifterne være godt 0,1 mio. kr.

Hvis lovændringen medfører en stigning i antallet af personer, der repatrierer, vil der være betydelige besparelser.

Socialministeriet har oplyst, at de årlige bistanndudgifter m.v. til flygtninge udgør ca. 250.000 kr. til familier med 2 børn og ca. 70.000 kr. til enlige. Det kan antages, at ca. 60 pct. af flygtningene modtager bistanndhjælp.

Hvis antallet af udlændinge, der repatrierer, stiger til 200, og det som en beregningsmæssig forudsætning antages, at de, der repatrierer, har været i Danmark i gennemsnitlig 5 år, og at de alternativt ville have modtaget bistanndhjælp m.v. i yderligere 5 år, kan de sparede offentlige udgifter på årsbasis opgøres således: Samlet besparelse: 14 mio. kr., heraf staten 6 mio. kr. og kommunerne 8 mio. kr.

Udgiften til Dansk Flygtningehjælps rådgivnings og vejledningsarbejde i forbindelse med repatrieringsordningen afhænger af hvor mange, der henvender sig. Med det nuværende aktivitetsniveau bruger Dansk Flygtningehjælp ca. 1 1/2 årsværk, hvilket sammen med driftsudgifter ved arbejdet i øvrigt skønsmæssigt udgør ca. 500.000 kr. årligt.

Det skal bemærkes, at antallet af ansøgninger, forespørgsler m.v. på årsbasis er langt højere end de ca. 100 flygtninge, der har fået repatrieringshjælp. Udover den direkte klientrådgivning herunder tolkebistand, er der i flygtningehjælpen et ressourceforbrug til rådgivning og vejledning til kommuner, samt til samarbejdet med Direktoratet for Udlændinge omkring de fornødne papirer i forbindelse med repatrieringen.

Flygtningehjælpens ressourceforbrug til denne rådgivning og vejledning m.v. afholdes af staten på finansloven under konto 13 14 01 Dansk Flygtningehjælp.